

THOMAS BERNHARD KÁVÉHÁZ

Izsó Zitának

*„a jelen – az nem itt”
(Tandori Dezső)*

nap süti a hátad, a halállíra elmozdítására tett kísérletek előkészítik a szerelmi versek középpontba állítását, a Bécsbe tartó buszon, a távolodásban kialakul a közeledésre emlékeztető mozdulat, ami valahol valóban az örök tartományában él. a csuklód, az a hajlékony, fehér, a bőrod, a szád, a nyelved, mint amikor a sötét szavakat világosra cserélem. itthon szőnyegek, képek a falakon, nézel rám a bécsi kávéház megvilágított asztala mellől, a Stephansdomtól néhány utcával arrébb, ott, ahol Bernhard üldögél egy másik képben, utóbbi fél év se, előbbi talán több mint ötven, amennyiben hozzáilleszhető a szerelmi líra, mint a megnevezhetőség alkalmi, szóval csak ülsz abban a fényképen létező kávéházban, szép vagy és németül beszélsz, nehezebb lenne a fénykép nélkül sétálnom a lakásban, azt hiszem, mint a postai levelek, ez a fénykép is elvezet vagy megérkezik valahová, az osztrák ég, a megvilágított hátad, hajlékony és könnyű, akárha lefújnom valamiről egy mozdulattal a nehézséget, mintha végleg eltakarítanám, a fényképről néz, világít a hátad.

BŰN

*„suhogása vagyunk, mint öngyöttrésélvezői,
Kosztolányit mondogatok, 'mely a hideget előzi'”
(Tandori Dezső)*

28

a kimondható, levegőtlen örök bűn,
legyen olyan, mint első lépés a hóban,
ne takarjon ki és ne takarjam el,
kimondható legyen, levegőtlen, örök.
olyan mindig másképp, a mindig máshol,
Bécsbe is velünk jön és Krakkóba is,
fekszik velünk az ágyban, elkísér
a mosdóba, áll velem a megállóban,
ül az asztalnál, verset ír, könyvet olvas,
a templomban neki adom az aprót, érte
sétálok le bizonytalanul a lépcsőn, anyám
anyja ő és az utánam következő anyja is,
de legyen feloldozható, ne csak elkövethető,
legyen megbocsátható, ne csak megbocsáthatatlan.

UTOLJÁRA

*„Semmi dráma. Csak hőemelkedés.”
(Nemes Nagy Ágnes)*

te meghaltál, én fájaltam a gyomrom.
meghalni túl korán, meghalni idejében,
a talánok ideje van, a temetés után
ebédelni mentem. a gyomor is pozíciót
betölteni jött a világra. nem hagytál rám ruhát,
nem hagytál semmit, az ember többnyire
semmit nem hagy maga után. még csak az kéne,
legjobb egy utazáskor, ha a fontosat magával
viszi a nő, a férfi. ne támadj fel, kérlek,
felesleges volna. jó, hogy van olyan, amitől félni
semmi esetre nem kell. kinőtted a cselekvés
idejét, én jól laktam az ebéddel, itthon,
a temetőtől húsz percre, októberi napsütésben,
nincs több találkozás, és hát, beismerem
valahol nem is olyan nagy baj ez.